

nemmere for den længstlevende, synes jeg, det må være en selvstændig målsætning. Det skal være nemt for den længstlevende. Og jeg vil gerne undersøge, om der rent teknisk er udviklet nogle metoder, som gør, at vi kan gøre det endnu nemmere, end det er i dag.

Jeg vil dog bare sige, at hvis vi skal til at genere rigtig, rigtig mange længstlevende ægtefæller for at løse et lille problem, fordi begge ægtefæller har været enten medlem eller ikkemedlem af folkekirken, risikerer vi altså at genere mange for at løse en problemstilling for nogle få. Så går vi væk fra enkelhed i regelsættet for at løse et problem, og så har vi dilemmaet. Hvis vi ønsker enkle skatteregler, må vi også leve med, at enkelheden har en konsekvens for den sidste millimeter af millimeterretfærdigheden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til skatteministeren. Så går vi til ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne begynde med at slå fast, at de regler, der gælder om beskatning af afdøde ægtefæller i dag, blev vedtaget af et enigt Folketing tilbage i 1997, og her stemte SF altså også for. Men nu vil SF bede regeringen om at fremsætte et lovforslag, som sikrer, at kirkeskatten beregnes uafhængigt af den efterlevendes ægtefælles medlemskab af folkekirken.

Den nuværende beskatningsordning ved dødsfald går ud på, at den efterlevende ægtefælle betaler skat af begge ægtefællers indkomster i dødsåret. Afdøde betaler ikke skat, og de to indkomster opgøres hver for sig af hensyn til progression og fradrag, men skatten beregnes med den efterlevende ægtefælles skatteprocent. Det kan jo have den konsekvens for et ægtepar, hvor den ene, som falder bort, ikke var medlem af folkekirken, at den indkomst, man har haft i dødsåret indtil dødstidspunktet, tillægges længstlevende ægtefælles indkomst og beskattes der, og hvis længstlevende er medlem af folkekirken, vil afdøde, som altså ikke var medlem af folkekirken, også blive pålagt kirkeskat.

Kl. 11.00

Det kan naturligvis godt stilles op som et problem og et dilemma. Det har vi vel været vidende om hele tiden, det er ikke nogen ny problemstilling. Men det hensyn har altså måttet vige til fordel for ønsket om enkelhed og overskuelighed og ønsket om, at længstlevende ægtefælle

ikke umiddelbart efter tabet af sin hustru eller mand skulle til at beskæftige sig med nogle detaljer om beskatning. Det er vel sådan set problemstillingen i det her forslag og i det her spørgsmål.

Jeg vil gerne sige helt klart, at for Venstres vedkommende er enkelheden og overskueligheden meget, meget afgørende. Jeg synes også, vi skal tage et vidtgående hensyn til, at længstlevende ikke skal besværes med nogle skattetekniske spørgsmål og problemstillinger umiddelbart efter at have mistet sin ægtefælle. Men på den anden side indrømmer vi, at der er et dilemma, også af principiel karakter, som for nogle – det er sikkert meget få – kan have en vigtig moralsk betydning.

Jeg er glad for det, som skatteministeren har givet udtryk for her på talerstolen: at vi arbejder med det under udvalgsbehandlingen, at vi ser på, hvordan de to hensyn kan vejes op mod hinanden, og om der kan findes en teknisk løsning, som også er menneskeligt forsvarlig, på dette dilemma. Kan det lade sig gøre, er vi positive over for at se på det. Indtil da afviser vi det her forslag, fordi enkelheden for os har forrang.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby.

John Dyrby (S):

Med dette forslag synes jeg egentlig der rejses en principiel debat. Og den er principiel, fordi medlemskab af folkekirken eller en anden religiøs institution jo er noget meget personligt, i folkekirkesammenhæng har det medført en dåb, så det er altså ikke noget, man bare melder sig ind i, men det er en aktiv handling, der foretages på et eller andet tidspunkt, ligesom det er en aktiv handling, hvis man på et tidspunkt melder sig ud. Så det har også noget med følelser og med basale holdninger at gøre.

Det er rigtigt, når ministeren og Venstres ordfører siger, at vi jo skal have enkelhed i skatte-lovgivningen, og at man ikke skal lave for mange forviklinger for den efterladte, som i virkeligheden har nok at tage sig til og nok at se til. Men jeg synes, at sandheden er, at den efterladte, hvis den efterladte vil leve op til et ønske om det eller føler, at der er noget principielt i, at den afdøde ægtefælle, der ikke var medlem af folkekirken, ikke kommer til at betale kirkeskat – at der ikke betales kirkeskat af den afdøde ægtefælles ind-